

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

★ **Mulțumiri tuturor enoriașilor parohiei „Sfântul Nicolae” care și-au achitat cu regularitate datoriile către biserică în anul 2016.**

★ Totodată adresăm rugămintea de a-și reînnoi membría acelor care au întârziat s-o facă. Încasarea contribuției dvs. aferente anului în curs este extrem de importantă: biserica își poate astfel achita la timp impozitele, taxele și cheltuielile care îi revin. **Fiecare parohian care participă la viața liturgică și socială a bisericii trebuie să fie un membru în good standing.**

★ Deasemenea, dorim să-i încurajăm din toată inima pe toți cei care doresc să devină membri ai bisericii noastre dar, din diferite motive, nu s-au înscris încă, asigurându-i că sprijinul lor este foarte apreciat. Ne bucurăm să primim în marea familie a Bisericii Sfântul Nicolae cât mai mulți enoriași cărora le spunem: “BUN VENIT!”

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 23 - 29 IANUARIE 2017

Miercuri 25 IANUARIE:

ACATISTUL SFÂNTULUI GHEORGHE – ora 6.00 PM

Vineri 27 IANUARIE:

TAINA SFÂNTULUI MASLU – ora 6.30 PM

Sâmbătă 28 IANUARIE :

UTRENIE, SFÂNTA LITURGHIE ȘI PARASTAS – ora 8.30 AM

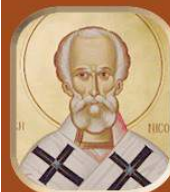
VECERNIE – ora 6.00 PM

Duminică 29 IANUARIE:

UTRENIE ȘI SFÂNTA LITURGHIE – ora 8.30 AM

SEDINTA ADUNĂRII GENERALE PAROHIALE – ora 1.00 PM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
917. 592. 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

**MEMBRII PAROHIEI "SFÂNTUL NICOLAE"
SUNT INVITAȚI SĂ PARTICIPE LA ADUNAREA
GENERALĂ DUMINICĂ, 29 IANUARIE 2017,
ORA 1.00 PM, DUPA SFÂNTA LITURGHIE**

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 32-A DUPA RUSALII

In vremea aceea trecea Iisus prin Ierihon și, iată, un om bogat cu numele Zaheu, care era mai-mare peste vameși, căuta să vadă cine este Iisus, dar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură. Și alergând el înainte, s-a suit într-un sicomor ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și când a sosit la locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el: Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta. Și a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se. Și, văzând, toți murmurau, zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zaheu, stând înaintea Domnului, I-a zis: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am nedreptățit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Și a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, pentru că și acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut. (Luca 19, 1-10)

PAROHIA - CADRUL NORMAL DE TRAIRE A VIETII CRESTINE

În calitatea lui de membru al Bisericii creștine orice credincios își poate manifesta credința, în împrejurările potrivite conștiinței sale. Dar în general, cea mai mare parte a vieții creștine a fiecăruia dintre noi este firească să se desfășoare, în zona vieții sale statornice. Biserica a organizat teritorial activitatea membrilor în parohii.

Ca formă și parte componentă a Bisericii locale, parohia este un organism colectiv, un corp spiritual, alcătuit din mai mulți membri: preot (cleric) și credincioși de ambele sexe.

a) Capul acestui organism și în același timp conducătorul lui responsabil este preotul (paroh) care este slujitor al Mantuitorului și lucrează în numele Lui. Din punct de vedere canonic el primește această putere de la episcopul eparhiei din care face parte și sub conducerea și ascultarea, caruia, lucrează în parohie. El are datoria de a vesti Evanghelia, de a preda învățătura Bisericii, de a oficia sfintele slujbe, de a săvârși Tainele, și tot ceea ce este menit să contribuie la sfântirea și mântuirea credincioșilor, e parintele spiritual al enoriașilor săi, chiar când e mai mic ca vârsta decât ei, deopotrivă interesat și răspunzător pentru, mântuirea tuturor, obligat să le poarte grija și dragoste tuturor, fără nici o deosebire, de vreun fel.

b) Dacă preotul este capul și conducătorul văzut al acestui organism religios, care e parohia, membrele sunt credincioșii de ambele sexe. Membrii parohiei au următoarele îndatoriri: să susțină, să întărească și să răspândească credința Bisericii Ortodoxe; să lucreze așa ca toți credincioșii să viețuiască potrivit învățăturilor acestei credințe; să cerceteze sfânta biserică, să participe la sfintele slujbe; să se împartășească cu Sfintele Taine să îndeplinească faptele milei creștine, să întretină și să ajute Biserica și pe slujitorii ei. Ca să fie o adevărată realitate spirituală, un organism unitar și viabil, parohia trebuie să fie formată din membri vii, din credincioși conștienți de drepturile și de datorile lor de enoriași, care se integrează în chip conștient și activ în viața parohiei.

Adevărații enoriași, pătrunși de acest spirit, se interesează de viața religioasă a parohiei lor, iau parte activă la ea, contribuie cu toate mijloacele lor materiale, spirituale și morale, la progresul și bunul ei mers; se supun disciplinei care asigură unitatea de conducere, prin coordonarea tuturor inițiativelor și acțiunilor de interes obștească. Credincioșii își pot manifesta conștiința lor de enoriași păstrând legătura permanentă cu preotul, menținându-se în bune raporturi cu el, acordându-i respectul care îi se cuvine și colaborând cu el la toate lucrările de interes general pentru parohie, dându-i concurs moral și material la munca desfășurată de el spre bunul mers al parohiei, ca de exemplu, construirea sau repararea sfântului locaș, a cimitirului și a casei parohiale, întretinerea în bună stare a bisericii și procurarea obiectelor necesare pentru cult, ajutorarea celor lipsiți etc.

Organele colective, care ajută pe preot în activitatea sa pastorală și misionară, sunt: Adunarea parohială formată din bărbații parohiei, buni credincioși; Consiliul parohial ales de către Adunarea parohială și Comitetul parohial.

Consiliul parohial se compune dintr-un număr de șapte, nouă sau doisprezece membri, după cum parohia are 1.500, 2.500 sau peste 2.500 de suflete. În Consiliul parohial se alege, "acei credincioși care, prin viața lor și prin jertfele lor pentru Biserica și pentru așezămintele ei au dat dovadă de mare interes și dragoste față de ea". Consiliul parohial prezidat de preotul paroh este organul de conducere al parohiei. Cu membrii Consiliului parohial preotul se consultă ori de câte ori este vorba de a întreprinde lucrări mai importante în parohie și ia hotărâri. Dintre membrii aleși ai Consiliului parohial se delegă una, două sau chiar trei persoane pentru a îndeplini sarcinile de epitrop. Sub supravegherea directă a preotului paroh, epitropul este administratorul averii parohiale. De la preot el primește

directivele asupra modului în care are să procedeze pentru bună chivernisire și sporirea patrimoniului material al parohiei. El este un fel de legătură între preot și credincioși, dar numai în chestiuni de ordin material.

În fiecare parohie există și un Comitet parohial, care lucrează sub președinția preotului. Numărul membrilor în acest organism poate fi până la douăzeci și doi al membrilor Consiliului parohial, în Comitet sunt alese și femeile majore din parohie, sau Comitetul întreg poate fi compus numai din femeile majore, bune credincioase. Rostul acestui comitet este de a ajuta pe preot în multiplele lui îndatoriri gospodărești și chiar catehetice. Ca și în Consiliul parohial, preotul va avea grija să fie alese în comitet acele persoane din parohie, care, prin aptitudinile, pregătirea și viața lor pot să dea maximum de ajutor preotului, în activitatea lui pastorală și gospodărească.

Preotul va evita cu grija orice acțiune sau manifestare care ar putea să-i dezbină pe credincioși, pe membrii Consiliului și Comitetului parohial și să învrăjbească parohia. Totodată el va căuta să preîntâmpine și să combată orice manifestare individuală centrifugală sau separatistă din partea credincioșilor săi, care ar putea să pagubească coeziunea sufletească a parohiei, să ducă la disocierea sau la fărâmițarea unității ei sufletești, să-i slăbească și să-i periclitaze țaria.

Păstrarea unității parohiei și dezvoltarea, patrimoniului ei spiritual și material implică o conștiință de enoriaș bine conturată și vie la pastoriți, care în bună parte este rodul prezentei și lucrării preotului în parohie. Conștiința de enoriaș este acel simțământ tainic de apartenență a creștinului la o parohie, la parohia pe teritoriul căreia s-a născut și a devenit creștin prin botez, mirungere și Euharistie, sau, la parohia de domiciliu stabil sau chiar la alta parohie îndrăgita de el. Această conștiință nu este un dat extern, ci se formează în launtrul credinciosului și evoluează cu vârsta acestuia. Astfel, credinciosul fervent cu cât înaintează în vârstă, cu atât sporește și în conștiința lui de enoriaș, simțindu-se mai legat de parohia din care face parte, și obligat să participe la soluționarea unor probleme importante ale acesteia. Conștiința de enoriaș se dezvoltă prin cultivarea dragostei de cult, prin respectul față de locașul de cult și față de slujitorii sfântului altar.

Dar dragostea de cultul Bisericii trebuie dezvoltată prin participarea activă a enoriașului la biserică încă din anii copilăriei și tineretii și prin solicitarea contribuției tuturor credincioșilor la înfrumusețarea locașului de cult și bună desfășurare a întregii activități misionar-pastorale a parohiei. Asadar, temelie adevărată și solidă și terenul specific de trăire și dezvoltare a vieții religioase creștine, mai ales în Ortodoxie, rămâne parohia. În launtrul și în cadrul ei se vor desfășura toate stradanile preotului și se vor organiza și armoniza toate manifestările vieții religioase ale credincioșilor care o compun.

Bunul mers și soarta Bisericii întregi depind și de vitalitatea parohiei. Gradul de spiritualitate sau nivelul de viață religioasă a fiecărei parohii și a enoriașilor ei întretine viabilitatea spirituală a unei eparhii și, prin aceasta, a întregului corp tainic al lui Hristos. Orice inițiativă și acțiune de regenerare, de refacere și de întărire a Bisericii creștine va trebui să înceapă deci de la parohie și să se sprijine pe ea să tindă la reînnoirea vieții parohiale, la progresul și adâncirea trăirii creștine. Acesta este laboratorul în care se elaborează forța vitală a Bisericii întregi. Valoarea unei parohii nu se judecă numai după mărimea ei sau după numărul enoriașilor și nici după posibilitățile materiale de care dispune, ci mai ales după nivelul vieții duhovnicești a membrilor ei, după țaria și claritatea conștiinței lor de enoriași, după măsura solidarității lor cu preotul și cu biserică în jurul căreia se concentrează întreaga lor viață religioasă.